

forstellig fra, hvad Højre i saa Henseende altid har villet unde os. Jeg bebrejder ikke den ærede Ordfører, at han har staaet Afstaler, men jeg bebrejder ham, hvis han ikke har staaet Afstaler, vi kunne bygge paa, naar han samtidig med, at han byder Højre den Indrømmelse, der her foreligger, ikke har staaet Afstaler, for at vi kunne saa noget virkeligt ud deraf.

Men, mine Herrer, der er eet Punkt tilbage, det er et Punkt, som er kommet til, efter at Betænkningen er afgivet. Jeg ved ikke rigtig, hvorledes jeg skal tage dette Punkt, det rammer, tør jeg sige, omtrent hele Udvalget, maatte ikke mig. Vi have jo alle læst disse Bemærkninger til Loven om en Afstat, som Brygger C. Jacobsen har sendt os, og hvoraf det fremgaar, i alt Fald efter hans Blik, at der af Loven i den foreliggende Form ikke kan paaregnes nogen væsentlig Indtægt for Statskassen. Jeg skal ikke dømmе om, hvor vidt de Beregninger, han opstiller, de Paastande han fremsætter og de Resultater, hvortil han kommer, ere rigtige. Det er en Mand, der selvfølgelig er dybt interesseret i denne Sag, og hvad han siger, kan man ikke ubetinget have Tillid til; men paa den anden Side tror jeg, at disse Bemærkninger ere af den Art, at ikke nogen Forsamling vil kunne vedtage en Afstat paa det af Regeringen og Landstinget hidtil fulgte Grundlag uden en nøjagtig Prøvelse, og hvis det skulde vise sig at være enten rigtigt eller tilnærmelsesvis rigtigt, hvad Brygger Jacobsen her skriver, saa vil det Grundlag, der foreligger for Afstaten fra Regeringens Haand, og som stemmer med, hvad Landstinget tidligere har vedtaget, og som Landstinget uden Tvivl vilde have været tilbøjelig til at sende os om kort Tid uden væsentlig Forandring — dette Grundlag vil ikke kunne bruges mere, og vi have da intet Grundlag mere for nogen Afstat. Spørgsmaalet om Stat paa bayersk Al, en Stat paa bayersk Al alene, eller i Forbindelse med enkelte andre bedre Aforter, er et meget stort Spørgsmaal. En saadan Stat er ikke gennemført i noget Land. I andre Lande har man enten en Maltstat eller en Stat paa Urten eller en Stat paa Al i Almindelighed, men en Stat paa bayersk Al er ikke noget Sted bleven gennemført. Fordringen om en Stat paa bayersk Al var stillet fra vor Side, og Regeringen er efter forskellige Forsøg, der ere mislykkede, endelig mødt med et Forslag, der har fundet Landstingets Billigelse i sin Helhed, og som sagt har dannet Grundlaget for de Beregninger, som derefter ere anstillede. Men hvis nu dette Grundlag alder bort, hvad saa? For Folketingets Ved-

kommende maa jeg minde om, at Afstaten ikke har været under Overvejelse her i Tinget. Den har foreligget her og været behandlet som et politisk Forslag, men Afstatens, denne ny Stats Indretning, er aldrig bleven drøftet her, hverken i Udvalg eller i Tinget. Folketinget har aldrig taget Standpunkt dertil, og denne Sag er saa stor og paa Grund af sin ny Væbskaffelse saa vanskelig og vigtig, at Folketinget aldrig kunde gaa hen og ubetinget sværge paa den, aldrig uden nærmere grundig og selvstændig Prøvelse, tiltræde en Afstatlov paa Regeringens og Landstingets Autoritet, saa megen Bægt man ellers maatte kunne lægge derpaa. Det Standpunkt, Folketinget hidtil har indtaget overfor Afstaten, har ogsaa fundet sit Udtryk paa en anden Maade. For en Del Aar siden, da jeg i Forening med det ærede Medlem for Præstø Amt's 6te Valgkreds (Bojsen) og enkelte andre Medlemmer indbragte her i Tinget Forslag til en Toldlov, hvori der var paaregnet til subsidier Dækning en Stat paa bayersk Al, da var det formuleret saaledes, at Staten skulde hvile procentvis paa den Del af Allet, som oversteg 2 pCt. af Alkoholsstyrken, saaledes at de 2 første pCt. Alkoholsstyrke af alt Al var frit, og saa skulde der betales noget vist for enhver pCt. Alkoholsstyrke, som oversteg det. Dette Forslag har senere været gentaget; det er derimod ikke gentaget i vort sidste Forslag — men da brugte man et forsigtigere Udtryk, idet man ikke sagde, som der nu siges, en Stat af 7 eller 10 Kroner pr. Tønde Al, men sagde: en Stat, som kan antages at ville indbringe saa og saa stort et Beløb, 3,600,000 — det staar i den sidste Toldlov, Folketinget vedtog — og dette Udtryk lader den Maade, denne Afstat skulde paalægges, fuldkommen uafgjort, uden at træffe nogen Bestemmelse derom, og uden at ubelufte den ene eller den anden Afgørelsesmaade. Men her gaa de Herrer Forslagsstillere af Hiertallet ud fra, at den Afstatlov, der nu ligger i Landstinget, i det mindste dannet Grundlaget for en Afstat. Det kunne vi ikke længere gøre. Jeg vil sige, at efter denne Erklæring af Brygger Jacobsen vilde det være usforvarligt, om Folketinget gik ind paa en saadan Lov uden efter den grundigste Prøvelse, og jeg tvivler meget om, at det, efter at dette er kommet imellem, vil være muligt at bringe Sagen til Ende i denne Samling. Men hvad kommer der saa til at staa i de Herrer's Lov? Der staar, at naar en Gang en Afstat af den og den Størrelse er bleven vedtaget, saa skal Sukkertolden nedsættes, Ristolden ophæves o. s. v.; men vi saa ikke Forudsetningen. Den første